

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené opatrovnici L. V., pracovnící Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 31. 8. 2004, č. j. OAM-2618/VL-07-15-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 2. 2005, č. j. 61 Az 164/2004-17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 2. 9. 2004 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2004, jímž byla její žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 14. 2. 2005.

Žalobkyně napadla rozsudek včasnou kasační stížností, v níž zároveň požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti; jako místo svého pobytu označila Pobytové středisko B. Krajský soud nato vyzval žalobkyni přípisem ze dne 11. 3. 2005, aby ve lhůtě deseti dnů vrátila soudu vyplněný formulář potvrzení o majetkových poměrech, který byl k přípisu připojen. Přípis byl žalobkyni zaslán na adresu v soukromí, kde měla žalobkyně v té době pobývat na propustce; zásilka se však vrátila nedoručená s tím, že adresa je nedostatečná. Dne 8. 3. 2005 bylo soudu doručeno doplnění kasační stížnosti; i v něm žalobkyně uvedla, že pobývá v Pobytovém středisku B. Dne 31. 3. 2005 proto soud žalobkyni zaslal znovu formulář potvrzení o majetkových poměrech na adresu pobytového střediska; odtud se však zásilka vrátila se sdělením, že adresát se odstěhoval bez udání adresy.

Dne 19. 4. 2005 bylo krajskému soudu doručeno další podání žalobkyně; k němu bylo připojeno čestné prohlášení o ubytování podepsané paní E. M.

jako ubytovatelkou, podle něž má ubytovatelka zajištěno pro žalobkyni ubytování na adrese V. 928/8, P. 8, a to od 10. 4. 2005 do 30. 4. 2006. Na základě této informace zaslal soud žalobkyni formulář a výzvu k jeho vyplnění na uvedenou adresu; i tato zásilka se však vrátila s tím, že se adresát odstěhoval bez udání adresy. Jinou adresu soud nezjistil ani dotazem u cizinecké policie; uzavřel tedy, že žalobkyně je osobou neznámého pobytu, a usnesením ze dne 28. 5. 2005 jí ustanovil opatrovníci. Poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v průběhu řízení o kasační stížnosti doručoval žalobkyni nejprve na adresu, kde se měla žalobkyně zdržovat na propustce, a poté na adresu pobytového střediska a adresu v soukromí, které žalobkyně sama označila v kasační stížnosti a v jejím doplnění; ani na jedné z těchto adres však nebylo možno žalobkyni doručit – buď proto, že adresa byla nedostatečná, nebo proto, že se žalobkyně odstěhovala bez udání nové adresy. To platilo i o nejnověji sdělené adrese, která byla podložena čestným prohlášením ubytovatelky a kterou žalobkyně ohlásila i na cizinecké policii. Nejpozději od 15. 3. 2005, kdy se soud poprvé pokusil žalobkyni doručit formulář prohlášení o majetkových poměrech, tak bylo místo pobytu žalobkyně neznámé a do okamžiku rozhodování Nejvyššího správního soudu se na této situaci nic nezměnilo. Dalšímu řízení a rozhodnutí ve věci přitom brání skutečnost, že žalobkyně není zastoupena advokátem, což je jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti.

Žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce nemohl soud vyhovět: žalobkyně totiž soudu nesdělila svou aktuální adresu, na níž skutečně pobývá, a soud se tak nemohl informovat o jejích majetkových poměrech, jejichž posouzení je při rozhodování o ustanovení zástupce nezbytné. Soud nemohl žalobkyni po zamítnutí její žádosti ani účinně vyzvat k tomu, aby si zástupce sama zvolila, protože jí nebylo možno doručit ani na nejnověji ohlášenou adresu. Žalobkyně tedy není zastoupena, ačkoli zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti povinné (srov. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního); ve věci tak není dána jedna z podmínek řízení, jejíž splnění je nezbytné pro to, aby soud mohl o věci nadále vést řízení a rozhodnout o ní. Nedostatek této podmínky řízení by se součinností žalobkyně patrně bylo možno odstranit; protože však žalobkyně nesdělila cizinecké policii skutečné a aktuální místo svého pobytu, jak jí ukládá zákon, a ani soudu se tento údaj nepodařilo zjistit, neumožnila soudu vyzvat ji k nápravě tohoto nedostatku.

Skutečnost, že žalobkyně není zastoupena advokátem, je tak překážkou, pro niž se Nejvyšší správní soud nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. – v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu – vydat „rozhodnutí ve věci“). Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) soudního řádu správního.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu